

kritisk til. Sådan er det med statistik, sådan er det med videnskab. Den kan ikke skabes objektivt.

Men hvis man skal føre Venstres ordførers bemærkninger ud i livet, betyder det, at vi skal fjerne al videnskab i Danmark. Det er man selvfølgelig også godt på vej til med alle de her råd og nævn, som skal væk. Men at al videnskab i Danmark er fuldstændig ligegyldig, fordi den ikke er tilstrækkelig præcis til, at man kan bruge den til noget, er det dét, Venstres ordfører mener?

Den lønstatistik er afgørende for, om arbejdsmarkedets parter kan få fundet ud af, hvad det er, der er årsagen; hvad er det for nogle brancher og firmaer, hvor lønforskellen bliver så stor, at den giver sig udslag i statistikkerne?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare sige, at Venstre ikke har parkeret sine ligelønsbestrebelse i en statistik og i en diskussion om, hvorvidt vi skal have et stykke papir mere eller mindre. Der er jo øjensynlig flere her i Folketingssalen, der jo er ganske godt inde i, hvordan vilkårene er derude, og vi har masser af viden. Så lad os springe den del af det over og lad os gå direkte til noget handling. Baggrunden for, at forslaget er blevet fremsat sådan her, er, at vi med vores dygtige ministre i spidsen og arbejdsmarkedets parter prøver at skabe egentlige resultater.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal indledningsvis sige, at Det Radikale Venstre bakker op om de socialdemokratiske holdninger, der måtte komme til udtryk nu. Jeg skal således i fraværet af vores ordfører på området fremføre Socialdemokratiets holdninger.

Et af de mest elskede slogans på højrefløjen er, at lov er lov, og lov skal holdes. Det er et princip, som vi naturligvis også holder meget af. Faktisk så meget, at vi også gerne så det fremført i debatten om ligeløn. For sandheden er jo, at vi har en ligelønslov i Danmark, som bliver overtrådt hver evig eneste dag.

I Socialdemokratiet piner det os fortsat at vide, at der også i dag er kvinder, der går på arbejde uden at få det samme ud af det som deres mandlige kolleger.

I dag, 26 år efter at loven om ligeløn blev vedtaget her i Folketinget, er der stadig en massiv og voksende forskel på mænds og kvinders løn. Problemet er, at det ofte er meget svært at dokumentere lønforskellen. Mange kvinder ved måske i virkeligheden slet ikke, at de er udsat for løndiskrimination.

Den lov, der nu foreslås ændret, var netop et forsøg på at imødekomme og afhjælpe denne problematik. Dels ved at give lønmodtageren den simple ret til at tale om, hvad man egentlig tjener, dels ved at forpligte alle virksomheder med mere end 10 ansatte til at udarbejde en kønsopdelt lønstatistik, hvis og såfremt medarbejderne stiller krav om det. Dette lovforslag vil gudske lov ikke afskaffe den første del af loven, så lønmodtageren kan altså så at sige bibeholde den nyvundne ytringsfrihed. Men den anden del af loven bliver altså nu udsat på ubestemt tid.

Hvad er så begrundelsen for dét? I bemærkningerne står der, at indsatsen for at begrænse lønforskelle mellem mænd og kvinder kan foretages på mange måder, samt at indførelsen af krav om kønsopdelt lønstatistik efter regeringens opfattelse ikke er den mest hensigtsmæssige måde. Det er synd at sige, at der er tungtvæjende argumenter bag loven. Eneste argument er, at det er uhensigtsmæssigt for virksomhederne at udarbejde en lønstatistik. Det vil tage hele 2 timer for den pågældende virksomhed at udføre den, hvis og såfremt man ikke er tilmeldt LetLøn.

Men disse forholdsvis beskedne administrative byrder falder altså kun på virksomheder, hvor det af en medarbejder- eller en lønmodtagerrepræsentant, af et fagforbund eller af Ligestillingsnævnet kræves, at der udarbejdes en statistik. Overholder virksomheden loven om ligeløn, hvad man har haft 26 år til at finde ud af at gøre, er det faktisk ret usandsynligt, at nogen overhovedet vil bede om at få lavet statistikken.

Og hvad er det så for andre mere hensigtsmæssige tiltag, regeringen vil tage? Ja, man vil opfordre arbejdsmarkedets parter til at komme med forslag til, hvordan man kan arbejde videre med ligelønsproblemet. Jeg vil gerne helhjertet tilslutte mig den opfordring, men jeg synes ærlig talt, at en opfordring er en noget sølle erstatning for en lov.

Det redskab til at afsløre ulige aflønning, som loven udstyrer bl.a. fagbevægelsen med, bliver nu erstattet af en slatten klud i form af en opfordring til at løse det med arbejdsgiverne. Hele li-